

Danstheatergezelschap **Peeping Tom** maakt voorstelling/performance in Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen

Niet morsen in de buurt van Rubens a.u.b.

Nepkunst naast eeuwenoude meesterwerken, bezoekers die opeens beginnen te dansen en suppoosten die performers blijken. Met *La Visita* brengt Peeping Tom een unieke productie in de zalen van het vernieuwde KMSKA. **CISKA HOET**

U wilt het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen wel eens op een andere manier ervaren? Dan is *La Visita* van Peeping Tom wellicht iets voor u. De productie van het Brusselse gezelschap vindt immers na sluitingstijd plaats in het museum. Speciaal naar aanleiding van de heropening onderzoekt *La Visita* de band tussen de beeldende kunsten en performance. Dat je als publiek met een goederenlift naar de zaal wordt geleid, is een leuk surplus.

Het internationaal georiënteerde Peeping Tom staat al meer dan twintig jaar bekend om zijn ietwat mysterieuze en groteske getinte producties op het snijpunt van dans en theater. Met *La Visita* creëren ze voor het eerst een locatievoorstelling. Dit op vraag van het KMSKA, dat hen enkele jaren terug uitnodigde om als *artist in residence* iets te produceren. "Al zou het kunnen dat ze een meer bescheiden aanpak in gedachten hadden", glimlacht regisseuse Gabriela Carrizo.

De in Argentinië geboren choreografe mag dan wel rustig de tijd nemen om ons te woord te staan, het is duidelijk dat de performance haar en haar ploeg voor nieuwe uitdagingen stelt. Als we toekomen is Carrizo druk in gesprek met haar productiemedewerker in een keukentje onder de gewelven van het museum. "Er komt organisatorisch toch meer bij kijken dan ik aanvankelijk dacht", zegt ze terwijl haar collega materiaal verzamelt om mee naar boven te nemen.

"We zijn het gewend om in een the-

aterzaal te spelen waar je wekenlang kan repeteren en waar een technische ploeg voor je klaarstaat. Hier in het KMSKA moeten we alles van nul uitdenken en is de repetitietijd beperkt. Bovendien kunnen we enkel na de openingsuren werken en moeten we al onze attributen op het eind weer opruimen, zodat de zalen er 's ochtends precies zo bijliggen als we ze aantreffen. Gisteren waren we klaar om één uur 's nachts, vermoeiend. (lacht) Al is het vooral fijn dat we zoveel bijleren doordat alles nieuw is."

EXPERIMENTEREN

Het plan om een volwaardige performance te creëren voor het KMSKA groeide gaandeweg. Het gezelschap experimenteerde in hun repetitiestudio met specifieke scènes en liet personages uit oude stukken terugkomen. "Rode draad is de band tussen kunst en werkelijkheid, we willen dat die twee dimensies met elkaar dialogeren", vertelt Carrizo.

Intussen oefenden ze met *La Visita* al op andere locaties. In 2021 kreeg het gezelschap zelfs de Europese FEDORA-Van Cleef & Arpels Prijs voor hun eerste versie van *La Visita* in het Italiaanse museum Collezione Marzotti, en recent stonden ze ermee in de kapel van het Parijse Hôpital de la Salpêtrière. Deze week is het dus de beurt aan het KMSKA. "Die twee eerste producties waren goed om uit te testen wat het betekent om buiten de klassieke theaterzaal te werken," zegt Carrizo. "We hebben er bijvoorbeeld geleerd hoe we het publiek van de ene zaal naar de andere kunnen leiden,

Regisseuse Gabriela Carrizo bij de opbouw van *La Visita*: 'We zijn het gewend om in een theaterzaal te spelen waar een technische ploeg voor je klaarstaat. Hier in het KMSKA moeten we alles van nul uitdenken.' © TINE SCHOEMAKER

maar ook hoe je telkens met een nieuw ruimte aan de slag gaat."

"In Italië werkten we in typische witte expozalen, heel anders dan het KMSKA. Maar daar hebben we wel het vraagstuk kunnen uitwerken rond hoe we naar kunst kijken. In *La Visita* spelen we met de blik van de toeschouwer: wat is echt, wat is onecht? Zijn de werken die de toeschouwers zien authentiek of niet? En zitten er

tussen de toeschouwers performers uit ons gezelschap?"

Als we even later via allerlei gangen en trappen richting museumzaal wandelen, doen de dansers stretchoefeningen terwijl de technici lampen uittesten. Tegen de muur staan schilderijen en sculpturen klaar om in de zaal te plaatsen wanneer de laatste bezoekers het gebouw hebben verlaten.

DRUIPENDE VERF

Het hoeft niet te verbazen dat een productie als *La Visita* niet zomaar vanzelfsprekend is voor een instituut als het KMSKA. In de vorige twee versies werd er bloed vergoten, droop er verf uit een kunstwerk en werd er rondgerend in de ruimtes. Geen sinecure als je op enkele meters van waardevolle kunstwerken bevindt.

Carrizo knikt als we haar dit voorleggen. "Daar hebben we veel gesprekken over moeten voeren met het museum. Er zijn uiteraard zaken die we hier niet kunnen doen, je kan niet met vloeistoffen beginnen morsen.

(lacht) Maar het is fantastisch dat we zoveel vertrouwen krijgen, al moet ik toegeven dat ik het zelf wel wat spannend blijf vinden om tussen kostbare werken te bewegen. Voor ons betekenen die oude schilderijen overigens ook op artistiek vlak een uitdaging. In zo'n Rubenszaal ben je omgeven door heel specifieke kleuren, door de tragedies die op de doeken worden afgebeeld, maar ook door de geschiedenis die die werken met zich meedragen en de zorg waarmee ze geconserveerd werden. Ook met die atmosfeer willen we in dialoog gaan."

Met een fijn potlood herwerkt de choreografe nog snel enkele plannen in haar schrift voordat ze iedereen die toekomt hartelijk gaat begroeten. Een van de dansers lacht verheugd: "I absolutely adore this space." Even later verdwijnt de ploeg voor de rest van de avond richting Rubenszaal.

Op 29/11, 2/12 en 3/12, kmska.be.

'In 'La Visita' spelen we met de blik van de toeschouwer: wat is echt, wat is onecht? Zijn de werken die de toeschouwers zien authentiek of niet?'

GABRIELA CARRIZO
REGISSEUSE